

DEBRECZENI HIRLAP

Elfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 [frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy hóra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős

Kutasi Imre

kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség: Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)

Kiadóhivatal: Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)

Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel

Egyes szám 4 kr.

Bánffy Dezső.

Debreczen, február 18.

A miről hetek, sőt irhatjuk, hogy hónapok óta aggódtunk, ma már ténynyé vált.

Báró Bánffy Dezső, hazánk vaserélyű miniszterelnöke, négy évi működés s örök becsü sikerei kivívása után, a személyi küzdelmekben kifáradva, beadta lemondását s ezt a képviselőház ma a ülésében be is jelentette.

Ki ne fáradt volna el abban az áldatlan és végtelenül szomorú harcban, mely öt hó óta folyik a magyar parlamentben?! Páratlanul állanak történelmünkben ezen idők eseményei s a nemzet józan többsége eszorult szívvvel nézte azt a kínos harcot, mely ott dult, ott viharzott, hol a béke áldásainak kellett volna megnyilatkozni.

A nemzet már teljes lelkéből megundorodott a szörnyű állapotól s remegve várta a kibontakozás módozatait, melyet addig csürtek, csavartak a míg a legnagyobb áldozatot ki nem csikarták.

A vaserélyű, a szigorú Bánffy Dezső báró kellett a dühöngő ellenzéknek. Csak ő menjen a hatalom éléről aztán jöjjön a minnek jönni kell.

És Bánffy báró megadta az ellenzéknek azt a gyönyörűséget.

A szabadelvű párt tegnap esti ropant népes értekezletén a miniszterelnök hosszabb kijelentéseket tett. Elmondta,

hogy a kormány minden lehető elkövetett a parlamenti forradalom megszüntetésére, de az ellenzék makacsságán meghiusult minden jó szándéku törekvés.

Kijelentette a miniszterelnök, hogy az ellenzék első és fő kívánsága az ő távo-zása.

Régen megígérte, hogy ha személye ellen van kifogás, szívesen visszavonul. De visszavonulása csak akkor történik meg, ha rendes kerékvágásba jönnek az ország dolgai.

A makacs ellenzék a személyi indoktól izgatottan semmit sem akar, csak Bánffy menetelét. Nem jut eszébe, hogy a kisebbségnek nincs joga parancsok osztogatására, mert egyetlen hivatása a tárgyalásokon részt venni és a haza sorsát elősegíteni, nem pedig ily vétkes könnyelműséggel megnehezíteni a békés haladás lehetőségét.

Bánffy Dezső tehát ma már nem miniszterelnök. Vissza vonult önként, nemes elhatározással s az ellenzék farsangi komédiája be van fejezve.

Kétségtelen, hogy nagy az öröm az ellenzékben. Sikerral fognak dicsekedni, — pedig nincs mit örülni, nincs mit tom-bolni, mert bizony a magyar parlament örök szégyene marad az a sivár küzdelem, a mely már nyert olyan, a milyen befejezést.

De vajjon befejezve lesz-e az áldatlan harc? Nem fogják-e — vérszemet kapva — újra és újra kezdeni, mert hiszen a

heccez izgalma sok gyönyörűséget adott a vezetőknek.

Jól mondotta báró Bánffy Dezső a szabadelvű párt tegnapi értekezletén, hogy az ő működése felől itélni fog a történelem, a legigazságosabb — főbíró.

Igen, itélni fog és báró Bánffy nem fog úgy járni, mint az ellenzék a másik nagy bíróval, a nemzettel, mely itél tettei fölött s egyúttal el is itéli.

Sikerekben gazdag volt Bánffy Dezső négy évi miniszterelnöksége. Elismerték ezt az ellenzéken is, de hát Bánffynak menni kellett, mert az ő vaserélye nagyon feszélyezte az ellenzék vékony nyakacs-káját.

Nem akadályozza tehát többé személyi nehézség a béke létre jöttét, — az ellenzék megkapta a mit kért, — nos, a nemzet kíváncsian várja mi fog miadézért a kárpótlás lenni.

A sokat hangoztatott becsületes és tisztességes békének nagyon itt az ideje. A nemzet türelmetlenül várta ez időpontot, a mely az ellenzék érthetetlen makacskodása következtében oly igen későn következhetett be.

Elfásult a nemzet a diestelen félévi küzdelemben. Undorral nézte a lelketlen harcot, fájdalommal egének beborulását, melyre nem akar a béke hajnalának pirja felderülni.

Es ugy van ma is.

Fájdalommal veszi tudomásul Bánffy nagy lelki erőről és igaz hazafiságáról

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Válaszuton.

Durva láрма zug körültem,
Küzdelemre vár az élet,
Megállok a sorompónál,
De nem tudom, mit csináljak:
Harczba szálljak, visszatérjek?

Sáros a tér, undok a harc,
Oly silány a harci pálma,
Olcso hírnév, darab kenyér . . .
És éretük odaveszne
Ifjuságom minden álma!

Még csak nézem ezt a harcot
S hány szép álom omlott porba!
Mért rohannék, hogy lelkemet
Az életnek piszkos harcza
Minden kincstől megrabolja! . . .

Visszatérjek? . . . az a világ,
A hol álom volt az élet
Bezárult már rég mögöttem . . .
A szép világ, ifjuságom
Soha többé föl nem éled.

Oh szép világ, álom világ
Milyen sokszor elsiratlak,
Az életnek rut harczáért
— Ezer fátum törjön is rám! —
Soha, soha el nem adlak.

Csak egy rövid, muló óra
Boldogságod gyönyöréből
S aztán . . . elég volt az élet . . .
Bármí jön a válóperczig,
Véle lelkem csak kibékül . . .

Mert erőm nincs küzdelemre,
Harczra nem csábít az élet,
A sorompót át nem lépem, —
Szép világom rég bezárult
S nincs, a hova visszatérjek! . . .

Ady Endre.

A család.

— Guy de Maupassant. —

Meg akartam látogatni öreg barátomat, Roderin Simont, a kit tizenöt éve, hogy nem láttam.

Az előtt a legjobb barátom volt, kebel-barátom, a kivel hosszú estéken át együtt voltunk nyugodtan, vidáman.

Elmondtuk egymásnak legbizalmasabb szívbeli dolgainkat.

Együtt éltünk, jártunk keltünk, utaztunk, álmódostunk, abrándostunk, ugyanazokat a könyveket olvastuk — ugyanazon művészi alkotásokért lelkesedtünk, ugyanazon érzelmek jártak át bennünket, ugyanazon dotgok felett kacagtunk és megértettük egymást, ha csak a pillantásunk találkozott is.

Egyszer csak megnősült. Hirtelen elvett egy vidéki leányt, a ki Párisba jött, hogy férjet szerezzen magának.

Hogyan is volt lehetséges, hogy ez a kisasszony, unalmasan zöcke teremtés, vizes, szellemtelen szemével, vaskos, ostoba hangjával, együgyü eszével megfoghatta azt a — gyöngéd érzelmű férfit?

Az ember ezt meg sem érti. Valószínűleg boldogságról álmódott az én Simon barátom, csendes, édes, tartós boldogságról egy gyöngéd, hü, jó feleség ölen és azt hitte, hogy mindezt megtalálja ennek az átlátszó tekintetű, fakó haju nőnek oldalán.

Nem gondolt arra, hogy egy tovékeny élenk ideges ember mindent megelégel, mi-hely a dolognak lapos valóságát felismeri, kivéve, ha annyira el nem butul, hogy már semmit sem ért meg.

— Miként fogom viszontlátni? — Még most is olyan eleven, szellemes, vidám, lelkesedő vagy pedig elálmosodott a vidéki életben? Az ember tizenöt év alatt nagyott változhatik.

Kis pályaudvaron állt meg a vonat.

és kesen tanuskodó elhatározását és aggodva, szorongó kebelrel néz a következmények elé:

Mi lesz most már?

Hogy más valaki lép a Bánffy tres nyomába az kétségtelen; a korona határozni fog, de a nemzet fél, mert jeleseknek illeténi sorsa méltán tölti el aggodalommal.

Bánffy Dezső bárót a magyar nemzet józan többségének elismerése és hálája kíséri visszavonultságába.

A szabadelvű párt népes értekezlet tartott tegnap este. Rendkívül nagy érdeklődés mutatkozott a gyűlés iránt, melyre vidékről is nagy számmal sereglettek fel a párt hívek. Báró Bánffy Dezső pont fél hét óra kor lépett a terembe s az egybegyűlteket lelkesen, jogosan megéljenzeték. Báró Pódoma n i c z k y Frigyes nyitotta meg a gyűlést, röviden kijelentvén, hogy ezen összejövetel célja a miniszterelnök nyilatkozatainak meghallgatása... Báró Bánffy Dezső erre kijelentette, hogy már a közel multba tartott a közel multba tartott gyűlése tájékoztatva kellően a pártot a helyzet felől s minden alkalmat megragadott a béke előidejére, de az ellenzék meghiúsította a becsületes törekvést. Elmondta aztán, az utóbbi napok béke kísérletét s végül bejelentette, hogy személyi tisztességet ne tessenek akadályozni a békének a kormány lemondásáért a ma, szombaton tartandó országgyűlésen be is jelenti. — Viharos éljenzés kísérte a miniszterelnök beszédét, melyet a hallgatóság sűrű helyesléssel kísérik. Radó Kálmán beszéde után kijelentette, hogy a hathónapi szomorú harc alatt a tisztességes béke barátja volt oly békének, mely egyéneknek és pártoknak megalázása nélkül javakra lesz. Bánffy távozását mély sajnálat és nagyra becsülés kíséri. A kormány magatartásáért a párt nevébe őszinte köszönetet és elismerést nyilvánít. Végül Tisza Kálmánt kívánták hallani ki röviden kijelentette, hogy Radó beszéde mindnyájuk szívvel össze hangzik s így felesleges volna felszólalni. A gyűlést Pódoma n i c z k y báró azon kijelentéssel zárta be, hogy fáj megválni olyan férfutól a ki báber után folyton újabb babérokat szerzet. —

Mikor kiszálltam a vontatból, egy vastag igen vastag, piros pozsgás arcú és nagyhaju vidéki ur rohant felém, széttárta karjait és kiáltott:

— György!

Átöleltem, de fel nem ismertem volna és olkédkedve így szóltam:

— Teringettél, de meghiztál!

Ó addig így felelt:

Igen mit is hittél? Rendes élet rendes étkezés, rendes alvás! Eszem-iszom, ez az én életem.

Néztem és kerestem az elbizott vonásokban a régi kedves arcot.

Csak a szeme maradt meg változatlan, még ennek a tekintete is más, mint régen volt, és így szóltam magamban; ha igaz, hogy a szem és lélel tükre akkor a lélek ebben a képben már nem az, a mi régen volt, nem az a miben egykor oly jól olvastam.

Simon megszólalt:

— Ezek a legidősebb gyermekeim!

Tizenégy esztendőös bakfis, csaknem kis asszony és tizenhárom éves suhancz, zavartan közeledett felém.

— Ezek a te gyermekeid?

Nevetve ismételte:

— Persze, hogy ezek.

— Hány gyermeked van?

— Ot. Három odahaza van.

Büszkén mondta, meglegedetten, csaknem diadalmasan.

Kocsiba ültünk, melyet maga hajtott.

A város szomorú, unalmas, álmos hely, az utcán senki, egy pár kutyán és 2-4 szolálon kívül.

Ezután a tömeg lelkesen éljenzi Bánffy Dezsőt, a kit körülvesznek s egymásután kezét fogják vele.

Országgyűlés. A képviselőházban tovább folyt tegnap és a tekniái obstrukció. Névszerinti szavazások voltak a felett, hogy a Ház megengedi e Reitter János, Makfalvy Géza, Buzáth Ferencz, Hoch János képviselőknek a napirend előtti felszólalást. A nagy többség leszavazta valamennyit. Az iránt különben, hogy mi történik benn a teremben, alig érdeklődött valaki a képviselők a folyosókat lepték el, ahol csoportokba verődve, lázas — hangulatban viatták a bekövetkező, eseményeket, amelyekről a legképtelenebb hírek keringettek. A folyosón Széll Kálmán is megjelent s hosszasan tárgyalt a kiválóbb politikuskokkal pártkülönbség nélkül.

Vidéki pénzügyintézetek reform-kérdéséhez.

A vidéki pénzügyintézetek reform-kérdése ismét napirendre került, illetve azt mondhatnók, hogy a 10-12 évvel ezelőtti napirendre került ügy tárgyalását folytatjuk ott ahol — elkezdtük.

Mert bizony égetően sürgős volta dacára ezen közgazdasági szempontból legfontosabb kérdések egyike 12 év óta egy lépéssel sem haladt a megoldás felé.

De nem is könnyű feladata a megoldás, bármilyen irányban történjék is az és épen ez főkiből szemrehányás egy tényezőt sem érhet.

Azt azonban igen is meg kell tennünk hogy e kérdést elposványodni ne engedjük, hanem foglalkozzunk vele, gyűjtsük össze az adatokat, véleményeket, melyeknek alapján a jelenleg uralkodó vissza helyzet használására az alkalmas módot megtalálhatjuk.

A vidéki pénzügyintézetek reformjára vonatkozólag a lefolyt évek során számos javaslat merült fel, úgy, hogy azokat összesítve, azt látjuk, hogy a vélemények két csoportba oszthatók.

Az egyik az önszegély mondjuk szövekezés útján, — a másik pedig állami intézkedésekkel kívánja a reform-kérdést megoldani.

A szövetkezés módja, kétségtelenül az ideális és alkalmas talajon bizonyára a leg

egészségesebb is, de nézetünk szerint, hazai viszonyaink ez idő szerint még nem érettek meg egy oly széleskörű jól működő intézmény létesítésére mely hivatva lenne az összes hazai intézeteket, vagy mondjuk nagyobb részét, szövetkezési alapon egy érdekkör részeseivé tenni.

De egy ily természetű intézmény — legyen annak bármily neve — megvalósulás esetében nem felelhetne meg a következményeknek, mert egy bekövetkező közgazdasági válság idejében nem mutakozhatna elég erőnek arra, hogy a pénzt, vagyonát féltő és azt saját forgalmi szerint biztonságba helyezni törekvő (betevő) közönség követelményeinek eleget tessen, tekintettel arra, hogy hazánk vidéki pénzügyintézeténél takarékbetét címén ez idő szerint körülbelül 600 millió forint van elhelyezve; nem is szólván arról, hogy épen válságos idők azok, a midőn a takarékbetétjei kiszűző közönség igényeinek kielégítésén kívül a válság súlyosbitásának kikerülése céljából, a hitelt igénylők szükségleteit fokozottabb éberséggel kell figyelemmel kísérnünk és azokat alkalmas helyen sürgősen is kielégítenünk.

A vidéki pénzügyintézetek reform-kérdését állami intézményekkel hazai viszonyainknak megfelelő módon való alkalmazása mellett veljük legbiztosabban és általánosan megoldhatni. A törvény ereje, nem annyira az üzletkör megszorítására illetve körülhatárolására, mint inkább és első sorban a szakavatott ellenőrzésre és felügyeletre irányuljon, mert egy pénzügyintézet vezetésében követendő irányzat meghatározásánál kétségtelenül a helyi viszonyok veendő tekintetbe először is. Mindazonáltal szükségesnek tartjuk, hogy a felügyelete illetve ellenőrzési jog magában is, hogy szükségesnek mntatkozó esetekben az üzletvitel tekintetében bizonyos megszorítások is alkalmazhatók legyenek.

Indokoljuk pedig ezen kívánságunkat azon elvitázhatatlan tenynyel, hogy — nagy szabású visszaélések esetét kivéve rendszeren egyik vagy másik üzletágnak, a többiekkel szemben való tulhajtása vagyis aránytalansága okozta, egyes — hála a sorsnak kevés — pénzügyintézetnél bekövetkezett katasztrófát.

Szakkörökben pedig közzismeretű tény az, hogy több vidéki pénzügyintézet — melyeknél talán még nem öltött veszedelmes mérvet küzd ezen forcizított ügyvezetésből származott nehézségekkel.

Egyszer-egyszer köszönt boltjából valami szatócs, — Simon visszaköszönt és megmondta nekem, — hogy hívják azt az embert, alkalmasint azért, hogy megmutassa, hogy a város minden lakosát névszerint ismeri.

Gyorsan áthaladtunk a városon és a kocsit a kertbe hajtott, — mely szívesen lett volna park, azután megállottunk egy tornyos házikó előtt, mely kastélynak, szeretett volna lenni.

— Én építtettem — szólt Simon, várva hogy udvariasságot mondjak neki.

— Hiszen ez igen csinos.

A verandán hölgy jelent meg a ki külön toilletet csinált a vendég kedvéért megfésültette magát a vendég kedvéért, külön frázi sokkal látta el magát a vendég kedvéért. — Nem volt ez már a szöszke, unalmas kis lány a kit tizenöt év előtt a templomban láttam, hanem olyan hölgy a kiről nem tudja az ember, milyen öregek, a kiknek nincs jellege, nincs elegáncziája, nincs szelleme, a mi a nőt vonzóvá teszi.

Ez nem volt egyéb emberi tyuknál, zsirtömög, amely iránt nem volt semmi érzékmás iránt, — mint a szakácskönyv és gyermekek.

Üdvözölt és az előszobába vezetett, a hol három kis poronty volt felállitva sorban, mint az orgonásip, akárcsak a tűzoltók, ha jön a polgármester.

Rögtön eltaláltam, hogy ez a többi három. Simon elmondta a nevüket.

— Jancsi, Sofie, Gontran.

A szalon ajtaja nyitva állott. Beléptem.

Egy karosszékbén valami remegő emberi lény, szelütölt öreg ember ült.

Radevin asszony így szólt:

— Ez a nagyapám hetvenkét éves.

Azután a reszkető aggastyán fülébe kiáltott:

— Papa, ez az ur Simon barátja.

Gyorsan áthaladtunk a városon és a kocsit a kertbe hajtott, — mely szívesen lett volna park, azután megállottunk egy tornyos házikó előtt, mely kastélynak szeretett volna lenni.

— Én építtettem — szólt Simon, várva hogy udvariasságot mondjak neki.

— Hiszen ez igen csinos.

— Ah, tehát már megismerkedtél a kedves papával? Az öreg megfizethetetlen. — A gyermekeknek legnagyobb öröme és mondom neked kedves barátom, annyit eszik, hogy az ember minden ebédnél csaknem megpukkad a nevetéstől. Fogalmad nincs, mennyit megennék, ha az ember úgy szabadjára hagyta. De mindazt megfogod látni. Az öreg kaczerkodik a téstáival mintha az valami szép leány volna. Ilyen furcsa dolgot nem találasz többé e földön. No, majd meglátsz mindent.

Azután a szobámba vezetett, hogy szedjem rendbe magamat, mert mindjárt ebédhez ültünk.

A lépcsőn nagy topogást, dobogást hallattam és megfordultam. A gyermekek valamennyien az atyjuk után tipegtek, valószínűleg az én tiszteltemre.

A szobámból végtelen, kopár sikra nyílt kilátás, a hol tenger fü, árpa és zab nő,

delke
mölce
bizon
jelzál
sék:
kozha
hisszi
vező

az ap
kis ka
ról be
dolgo
v
volt, r
követk

N
nél fog
a kis
volt eg
s akine
közni.

H
szonyo
ilyesmi
tán köz
tan
lem Gy
H
ők bizo

hoz, tu
szivükk
minden
ra dtak.
Az
után a
szülők
turbékol

egyetlen

Ez a lap

tuma vo

Csö

Rad

gott és

aggastyá

és ő mib

tel mért

felé ford

Sim

—

A g

nagypapá

dukálni,

mama pe

vállat.

Rad

az öreg f

— M

Az

ketett a f

hogy meg

Kezo

— M

A na

ritették rá

süksége

A sz

nálal, mig

jen lenyel

fröcscent

A gy

atya külö

zám:

ékesen tanuskodó elhatározását és aggódva, szorongó kebelrel néz a következmények elé:

Mi lesz most már?

Hogy más valaki lép a Bánffy üres nyomába az kétségtelen; a korona határozni fog, de a nemzet fél, mer. jelesei nek illeténi sorsa méltán tölti el aggodalommal.

Bánffy Dezső bárót a magyar nemzet józan többségének elismerése és hálája kíséri visszavonultságába.

A szabadelvű párt népes értekezletet tartott tegnap este. Rendkívül nagy érdeklődés mutatkozott a gyűlés iránt, melyre vidékről is nagy számmal sereglettek fel a párt hívek. Báró Bánffy Dezső pont fél hét óra kor lépett a terembe s az egybegyűlteket lelkesen, jogosan megéljenezte. Báró Podmaniczky Frigyes nyitotta meg a gyűlést, röviden kijelentve, hogy ezen összejövettel célja a miniszterelnök nyilatkozatának meghallgatása... Báró Bánffy erre kijelentette, hogy már a közel multba tartott a közel multba tartott gyűlése tájékoztatva kellően a pártot a helyzet felől s minden alkalmat megragadott a béke előidéjére, de az ellenzék meggyűlölt a becsületes törekvést. Elmondta aztán, az utóbbi napok béke kísérletét s végül bejelentette, hogy személyi tisztességet ne tessenek akadályozni a békének a kormány lemondásáért, szombaton tartandó országgyűlésen be is jelenti. — Viharos éljenzés kísérte a miniszterelnök beszédét, melyet a hallgatóság sűrű helyesléssel kísérik. Radó Kálmán beszéde után kijelentette, hogy a hathónapi szomorú harc alatt a tisztességes béke barátja volt oly békének, mely egyéneknek és pártoknak megalázása nélkül javakra lesz. Bánffy Dezső távozását mely sajnálat és nagyra becsülés kíséri. A kormány magatartásáért a párt nevébe őszinte köszönetet és elismerést nyilvání. Végül Tisza Kálmánt kívánták hallani ki röviden kijelentette, hogy Radó beszéde mindnyájok szívével össze hangzik s így felesleges volna felszólalni. A gyűlést Podmaniczky Frigyes zárta be, hogy fáj megválni olyan férfutól a ki báber után folyton újabb babérokat szerzet.

Mikor kiszálltam a vontatból, egy vastag igen vastag, piros pozsgás arcú és nagyhajú vidéki ur rohant felém, széttárta karjait és kiáltott:

— György!
Átöleltem, de fel nem ismertem volna és elképedve így szóltam:
— Teringgettél, de meghíztál!
Ó addig így felelt:
Igen mit is híttél? Rendes élet rendes étkezés, rendes alvás! Rszem-izsom, ez az én életem.
Nézttem és kerestem az elbizott vonásokban a régi kedves arcot.
Csak a szeme maradt meg változatlan, még ennek a tekintete is más, mint régen volt, és így szóltam magamban; ha igaz, hogy a szem és lélel tükre akkor a lélek ebben a képben már nem az, a mi régen volt, nem az a miben egykor oly jól olvastam.
Simon megszólalt:
— Ezek a legidősebb gyermekeim!
Tizenhárom éves bakfis, csaknem kisasszony és tizenhárom éves suhancz, zavartan közeledett felém.
— Ezek a te gyermekeid?
Nevetve ismételte:
— Persze, hogy ezek.
— Hány gyermeked van?
— Öt. Három odahaza van.
Büszkén mondta, megelégedetten, csakdiadalmasan.
Kocsiba ültünk, melyet maga hajtott.
A város szomorú, unalmas, álmos hely, az utcán senki, egy pár kutyán és 2-4 szolálon kívül.

Ezután a tömeg lelkesen éljenzi Bánffy Dezsőt, a kit körülvesznek s egymásután kezét fogják vele.

Országgyűlés. A képviselőházban tovább folyt tegnap és a techniai obstrukció. Névszerinti szavazások voltak a felett, hogy a Ház megengedi e Reitter János, Makfalvy Géza, Buzáth Ferencz, Hoch János képviselőknek a napirend előtti felszólalást. A nagy többség leszavazta valamennyit. Az iránt különben, hogy mi történik benn a teremben, alig érdeklődött valaki a képviselők a folyosókat lepték el, ahol csoportokba verődve, lázas hangulatban viatták a bekövetkező, eseményeket, amelyekről a legképtelenebb hírek keringettek. A folyosón Széll Kálmán is megjelent s hosszasan tárgyalt a kiválóbb politikussal pártkülönbösg nélkül.

Vidéki pénzügyintézetek reform-kérdéséhez.

A vidéki pénzügyintézetek reform kérdése ime ismét napirendre került, illetve azt mondhatnók, hogy a 10-12 évvel ezelőtti napirendre került ügy tárgyalását folytatjuk ott ahol — elkezdjük.

Mert bizony égetően sürgős volta dacára ezen közgazdasági szempontból legfontosabb kérdések egyike 12 év óta egy lépéssel sem haladt a megoldás felé.

De nem is könnyű feladata a megoldás, bármilyen irányban történjék is az és épen ez főből szemrehányás egy tényezőt sem érhet.

Az azonban igen is megkell tennünk, hogy e kérdést elposványodni ne engedjük, hanem foglalkozunk vele, gyűjtsük össze az adatokat, véleményeket, melyeknek alapján a jelenleg uralkodó vissza helyzet használására az alkalmas módot megtalálhatjuk.

A vidéki pénzügyintézetek reformjára vonatkozólag a lefolyt évek során számos javaslat merült fel, úgy, hogy azokat összesítve, azt látjuk, hogy a vélemények két csoportba oszthatók.

Az egyik az önszegély mondjuk szövekezés útján, — a másik pedig állami intézkedéssel kívánja a reform-kérdést megoldani.

A szövetkezés módja, kétségtelenül az ideális és alkalmas talajon bizonyára a leg

egészségesebb is, de nézetünk szerint, hazai viszonyaink ez idő szerint még nem érettek meg egy oly széleskörű jól működő intézmény létesítésére mely hivatva lenne az összes hazai intézeteket, vagy mondjuk nagyobb részét, szövetkezési alapon egy érdekkör részeseivé tenni.

De egy ily természetű intézmény — legyen annak bármily neve — megvalósulás esetében nem felelhetne meg a következményeknek, mert egy bekövetkező közgazdasági válság idejében nem mutatkozhatna elég erősnek arra, hogy a pénzügyi vágyonát féltő és azt saját forgalmi szerint biztonságba helyezni törekvő (betevő) közönség követelményeinek eleget tessen, tekintettel arra, hogy hazánk vidéki pénzügyintézetinél takarékbetét címén ez idő szerint körülbelül 600 millió forint van elhelyezve; nem is szólván arról, hogy épen válságos idők azok, a midőn a takarékbetétjei kiszűző közönség igényeinek kielégítésén kívül a válság súlyosításának kiküldése céljából, a hitelt igénylők szükségleteit fokozottabb éberséggel kell figyelemmel kísérnünk és azokat alkalmas helyen sürgősen is kielégítenünk.

A vidéki pénzügyintézetek reform kérdését állami intézményekkel hazai viszonyainknak megfelelő módon való alkalmazása mellett velük legbiztosabban és általánosan megoldhatni a törvény ereje, nem annyira az üzletkör megszorítására illetve körülhatárolására, mint inkább és első sorban a szakavatott ellenőrzésre és felügyeletre irányuljon, mert egy pénzügyintézet vezetésében követendő irányzat meghatározásánál kétségtelenül a helyi viszonyok vendők tekintetbe először is. Mindazonáltal a szükségesnek tartjuk, hogy a felügyelete illetve ellenőrzési jog magában is, hogy szükségesnek mutatkozó esetekben az üzletvitel tekintetében bizonyos megszorítások is alkalmazhatók legyenek.

Indokoljuk pedig ezen kívánságunkat azon elvitáztatatlan tényvel, hogy — nagy szabású visszaélések esetét kivéve rendszeren egyik vagy másik üzletágnak, a többiekkel szemben való túlhajtása vagyis aránytalansága okozta, egyes — hála a sorsnak kevés — pénzügyintézetnél bekövetkezett katasztrófát.

Szakkörökben pedig közismertű tény az, hogy több vidéki pénzügyintézet — melyeknél talán még nem öltött veszedelmes mérvet küzd ezen forrozított ügyvezetéséből származott nehézségekkel.

Egyszer-egyszer köszönt boltjából valami szatócs, — Simon visszaköszönt és megmondta nekem, — hogy hívják azt az embert, alkalmasint azért, hogy megmutassa, hogy a város minden lakosát névszerint ismeri.

Gyorsan áthaladhatunk a városon és a kocsia a kertbe hajtott, — mely szívesen lett volna park, azután megállottunk egy tornyos házikó előtt, mely kastélynak, szeretett volna lenni.

— Én építettem — szólt Simon, várva hogy udvariasságot mondjak neki.

— Hiszen ez igen csinos.

A verandán hölgy jelent meg a ki külön toilettet csinált a vendég kedvéért megfésültette magát a vendég kedvéért, külön frázi sokkal látta el magát a vendég kedvéért. — Nem volt ez már a szöszeke, unalmas kis lány a kit tizenöt év előtt a templomban láttam, hanem olyan hölgy a kiről nem tudja az ember, milyen öregek, a kiknek nincs jellege, nincs elegáncziája, nincs szelleme, a mi a nőt vonzóvá teszi.

Ez nem volt egyéb emberi tyuknál, zsirtömeg, amely iránt nem volt semmi érzelme más iránt, — mint a szakácskönyv és gyermekek.

Üdvözölt és az előszobába vezetett, a hol három kis poronty volt felállítva sorban, mint az orgonásip, akárcsak a tűzoltók, ha jön a polgármester.

Rögtön eltaláltam, hogy ez a többi három. Simon elmondta a nevüket.

— Jancsi, Sofie, Gontran.

A szalon ajtaja nyitva allott. Beléptem.

Egy karosszékekben valami remegő emberi lény, szelűtölt öreg ember ült.

Radevin asszony így szólt:

— Ez a nagyapám hetvenkét éves.

Azután a reszkető aggastyán fülébe kiáltott:

— Papa, ez az ur Simon barátja.

Gyorsan áthaladtunk a városon és a kocsia a kertbe hajtott, — mely szívesen lett volna park, azután megállottunk egy tornyos házikó előtt, mely kastélynak szeretett volna lenni.

— Én építettem — szólt Simon, várva hogy udvariasságot mondják neki.

— Hiszen ez igen csinos.

— Ah, tehát már megismerkedtél a kedves papával? Az öreg megfizethetetlen. — A gyermekeknek legnagyobb öröme és mondom neked kedves barátom, annyit eszik, hogy az ember minden ebédnél csaknem megpukkad a nevetéstől. Fogalmad nincs, mennyit megennék, ha az ember úgy szabadjára hagyná. De mindazt megfogod látni. Az öreg kaczerkodik a tésztaival mintha az valami szép leány volna. Ilyen furcsa dolgot nem találász többé e földön. No, majd meglátsz mindent!

Azután a szobámba vezetett, hogy szedjem rendbe magamat, mert mindjárt ebédhez ültünk.

A lépcsőn nagy topogást, dobogást hallattam és megfordultam. A gyermekek valamennyien az atyjuk után tipegtek, valószínűleg az én tiszteletemre.

A szobából végtelen, kopár sikra nyílt kilátás, a hol tenger fű, árpa és zab nő,

2-78. számú alapkelet.

delke mölel bizon jelzál sék kozh hissz vezó

az ap kis ká ról be dolgo volt, követ

nél fog a kis volt eg s alkén közni.

H szonyt ilyesmi tán kö lem gy H ók bizo hoz, tu szivük k minden ra dtak. Az után a szülök turbéko

egyetlen Ez a lap luma ve Csó Ra gott es aggastyá és ó mih tel mért felé ford Sim

A g nagyppa dukálni, mama pe vállát

Rad az öreg f — Az ketett a hogy meg Kez — A ritették rá szükségé A sz nálat, mig jen lenyel fröcsesent A gy atya külö zám:

3100

Nagyon ajánlatosnak tartanánk oly rendelkezést, hogy a vidéki pénzügyhatóságoknál a pénzügyi ügyek elhelyezését az államkassza felé irányítsák. Ily rendelkezéstől több irányban mutatkozható üdvös eredményt várhatunk és azt hisszük, hogy kamatlábpolitikánkra is kedvező befolyással van.

Egyről-másról.

A kantinos leány.

No, ni, miről csiripelnek a verebek, ezek az apró hunceukás, berzenkedő jószágok. Egy kis kantinos leányka félig befejezett regényéről beszélnek amolyan pikáns, — csiklandozó dolgokat, Ugy történt bizony.

Volt egy aranyhaju kis kisasszony. Szép volt, rigmusokat is lehetett volna írni hozzá a következőkben:

Piros bor és fehér bor
A katin asztalán;
A kantinos leánya
A legszebb szőke lány.

Nem megy hát a dolgok illetlen állásánál fogva csudaszámra hogy sokan bomlotak a kis kantinos kisasszonyért. A sok között volt egy fiatal legény, aki finánczruhát viselt s akinek a bajusza csak most kezdett még utközni.

Hát ez megtetszett a kantinos — kisasszonynak is; — egymásba szerettek, mint az ilyesmi már a regékben is szokás. Hanem aztán közbe vetették magukat a szülők.

Hohó, atyámfiak, mondták, csók, szerelem gyerekeknek még nem való!

Hiába bizonygdtak a gyerekek, hogy ők bizony már nem gyerekek, értenek a csókhoz, tudnak a szerelemhez, nem bírnak a szívükkel a nagy szerelem mián, — a szülők mindennek dacára — hajthatatlanok maradtak.

Aztán a hogy teltek, pörögtek egymás után a napok, azon kezdtek gondolkodni a szülők hogy miként válasszák el egymástól a turbékoló galambpárt.

egyetlen fa, a legkisebb dombocskák nélkül. Ez a laposság jellemző és szomorú szimbóluma volt e ház életének.

Csöngött a harang. Ebédhez Lementem. Radevin asszony ünnepélyesen karon fogott és az eblőbe mentünk. Egy szolgáló az aggyastján karosszékét az asztal mellé tolt és ő mihelyt az asztalhoz ért, éhes tekintettel mérte végig az asztalt, egyik tálról a másik felé fordítva nagy fáradtsággal a fejét.

Simon dörzsölte a kezét és szólt:
— Ügyelj csak, nevetni fogsz.

A gyermekek, a ki é-zrevették, hogy a nagypapát most mint nagy étüt fogják produkálni, egyszerre csak nevetni kezdtek a mama pedig csak mosolyogva vonogatta a vállát.

Radevin tölesért csinált a tenyeréből és az öreg fülébe bömbölt:

— Ma teje rizs van csukorral!

Az ösnek ránczos arca felderült, reszketett a fejétől a lába ujjáig annak jeléül, hogy megértette és meg elégedve.

Kezdődött az ebéd.

— Most nézd csak — suttogá Simon.

A nagypapó levest nem akart és kényszerítették rá, hogy egyék, mert öreg embernek szüksége van a levesre.

A szolgáló erőszakkal tolt a szájába a kanálal, míg az öreg fúj, hogy a levest ne kelljen lenyelnie, úgy hogy a leves szökőkútaként fröcsögött szét a társaságra.

A gyerekek ficsáncoltak örömben, az atya különös meglepéssel fordult hozzá:

— Nos, nem tréfás az öreg.

Egész ebéd alatt az — öreggel foglalkoztak.

Elnyelte a szemével az asztalon levő tákat. Reszkető kezével meg akarta fogni őket és magához venni.

Oda tették eléje kartávoltságra, hogy kétségbeesett kísérletein kéjelegjenek és mulatsúnak hasztalan fáradozásán. epokedő tekintetén.

Aztán egész kis darabot tettek a tányérjára, melyet lázas sietséggel — lenyelt, hogy gyorsan mást kapjon.

Mikor a tejberizst csukorral feltálalták, csak nem göresöket — kapott m o h ó s á g a t ó l.

Gontran rákiáltott:

— Nagyon sokat ettél már, ebből nem szabad már.

És úgy tettek, mintha nem akarnának neki adni.

Az öreg sirni, üvöltöni kezdett, még erősebben reszketett, mint egyébkor, a gyerekek pedig kacagtak.

Végre adtak neki valamit. Kis piezi porciót és most az öreg hangosan csamcsogott és mozgatta a fejét, mint a kacsa, ha nem tud nyelni.

Mikor elkészült, ide-oda mozgott a széken, hogy még valamit kapjon.

Megsajnáltam a félig nevetséges, félig könyörületre méltó öreg Tantalust és felszólaltam az érdekében.

— Az istenért, adjatok neki még egy kicsit.

Óh, milyen kegyetlen dolog ez! Akivel nem is történt még ilyesmi, az is érzi, hát akivel megtörtént? — No, ez meg százszorosan!

A fiatalok elhatározták, hogy meghalnak, csak az önkéntes halál nemében nem tudtak megállapodni.

Nehéz valami is az, mert hát a rosvor sablonos, a mérge, az is divatját multa, a vízbeugrás, a vonat alá kuszás csunya, mód fölött csunya.

Milyenek is lennének a ravatalon, ha ez utóbbit eszelekednek?

Sok fejtörés után végtére megállapodtak valamiben.

A sok sok forró csók és boldog ölelés közepette eszébe jutott a fiúnak, hogy van ő neki egy nagybátyja egy eldugott kis községben.

Hopp gondolta megvan minden; a kis kantinos kisasszony a bácsikához szökik, ő meg utána szökik — aztán köd előttem, köd utánam, minket senki meg ne lásson.

Ugy is lett, a miként tervezték. Aszöke hajú, babaerezu kis kantinos kisasszony kiröppent a családi fészekből, beröppent a kis faluba s a bácsi előtt, annak nem kis meglepetésére kijelentette, — hogy ő a leendő sógorasszonya.

Az ám, így történt. De aztán itt hirtelen befejeződött a regény. A szülők megtudták a szökést, telegrafiroztak a kis leányuk után s a rendőrség, ez a csunya, minden lében kanál rendőrség beleártotta magát a dologba és visszazárolta a családi fészket a leányt.

Mostanág erről csiripelnek a verebek, ezek az apró hunceukás, berzenkedő jószágok.

Előttük van a kis leány, az aranyhaju, babaerezu kis lány, kiről valami poeta rigmusokat is faraghatna, teszem ilyenformán:

Piros bor és fehér bor
A katin asztalán,
A kantinos leánya
A legszebb szőke lány.

Színház.

M Ū S O R.

Vasárnap, febr. 19-én, délután 3 órakor A virágcsata, operette; este: A Gyurkovics lányok.

Hétfőn, febr. 20-án: Himfy-dalok, operette.

Kedden, febr. 21-én: A Gésák, vagy egy japán teaház története.

Szerdán, febr. 22-én: A baba; operette.

Csütörtökön, febr. 23-án: Az eleven ördög; operette.

Pénteken, febr. 24-én, újdonsággal először: A néás papa; vígjáték.

Szombaton, febr. 25-én ugyanaz.

Vasárnap, febr. 26-án, délután 3 órakor: Aranylakodalom; este 7 órakor: Betyárkendője; népszimű.

Műkedvelő előadás.

A tegnap este a műkedvelőké volt. Jótékony cél érdekében léptek a színpadra, hol feledhetlen szép estét szereztek a debreczeni közönségnek.

Nem volt szükséges a műkedvelőkkel szemben használni szokott enyhe mértékre, a tegnapi előadás szereplői olyan harmonikus játékot produkáltak, mely a dícséretet a legnagyobb mértékben megérdemli.

A közönség zsufoltig megtöltötte a színházat s a jótékony cél érdekében tekintélyes összeg gyűlt be. A kissé hosszúra szabott műsor a következőképen folyt le.

Egy elmés angol vígjátékban Kovássy Sarolta, Zala Irma, Arva y Béla, Dóczy Emil és Kálmán Ceczhey Zoltán jeleskedtek különösen sok tapsot aratott Dóczy Emil ügyes játéka.

Zivuska Irén énekszámát következett ezután, ki gyönyörű hangjával valóságos elragadta a közönséget. A „Büvös vadász”-ból énekelte az Agatha ariát óriási sikerrrel s hasonló sikert ért el egy pár magyar nta, szép elénekkelésével.

Ifj. Szilágyi Imre művészi hegedűjátékát megismételtette a közönség. A művészi játékot P. Nagy Zoltán kísérte zongorán.

Egy gyönyörű, káprázatos tablót mutatnak be ezután, melynek ügyes rendezése Komjáthy izlését dicséri. A tablóban résztvettek: Dr. Varga Lajosné, Kléberberg Valéria grófnő, Békéssy Berta, Zivuska Irén, Zivuska Ma-

Simon felett:

— Nem a, nem a, kedves barátom. — ha sokat eszik ebben a korban. — könnyen megárt.

Hallgattam és elgondolkoztam szavain. Ó erkölcs! ó logika! ó bölcsesség! Ebben a korban! Megtagadjak tőle az egyetlen élvezetet.

Mit is csinálhat ez a tehetetlen, remegő emberrom az egészséggel? Minek is? A magá kedvéért vagy azért, hogy továbbra megtartsák a családnak, hogy még tovább gyönyörködhessenek tehetetlen mohóságának látványában.

Nem volt már mit keresnie ebben az életben semmit, de semmit.

Csak egy óhaja, egy öröme volt ebben életben Mért tagadják meg ezt tőle? Mért nem adnak neki annyit, hogy halálra egyezmagát?

Azután sokáig kártyáztunk és végre elmentem aludni a szobámba, szomorú voltam, nagyon szomorú.

Az ablakhoz ültem.

Kint édesen dalolt a madár, valószínűleg, hogy elaltassa az élete párját, mely tojásait költötte.

És a szegény barátom öt gyermekére gondoltam, a ki most házastársa mellett valószínűleg — hortyog.

Francziából m. ö.

4
 riska, Novotny Jolán, Lipcsy Zoltán és Fényes Béla.

Nagy András énekelte ezután a Sec-
 kingeni trombitásból egy részt P. Nagy Zol-
 tán zongora kísérete mellett. — Érezes szép
 hangjával nagy hatást élt el. Dreyfus Abraham
 „egy kis vihar” című vigjátékát Dóczy Ilona és
 Dóczy József játszották el. — Ez volt egyik
 legsikerültebb száma a műsornak. Dóczy Ilona
 kedves haragos perlekodó feleség volt — s
 nem kevés routinnal játszotta meg szerepét.
 Igaz tetszést aratott Dóczy József is.

A cornevillei harangok 3-ik felvonásában
 Adamek Irma mint Germaint vált ki csengő
 tiszta hangjával. Kemény Klára bájos Sorpo-
 lette volt míg Boross Lajos megrázó erővel
 játszotta Gáspár apót. Úgyes Grenichant volt
 Tripsó Sándor — míg Lipcsy Zoltán mint
 városbíró keltett nagy derűtséget. A karban
 működő fiatal hölgyek és urak pompásan vé-
 gyezték feladatukat.

Az előadást a Palotás táncz fejezte be,
 melyet 8 pár tánczolt végtelenül kedvesen.

Ide igtatjuk neveiket. Buzás Ilonka,
 Farkas Erzsike, Hutiray Palika, Kálmánchey
 Erzsike, Gáspár Jenő, Zádor Erviu, Kálmánchey
 Zoltán, Jóna Kálmán, Szabó Margit, Uj-
 falusy Mariska, Vidovich Georgine, Zádor
 Vilma, Madarassy Endre, Dr. Varga Elemér
 Dr. Szücs Géza, Váradi Szabó János. A tán-
 czot Alföldy Károly tanította be.

A műsört különben prolog előzte meg
 — A szereplők közül kiváltak: Hegedüs
 Margitka, Hódy Béla, Hutiray Aranka,
 Sárvány Jenő, Nánássy Mariska, Ludányi Ma-
 riska, Baróthy Margit, Irinyi Ilona, Vidovich
 Andrea. A prologus azonban kissé hülyének
 tűnt fel. Lehet, hogy jó volt.

A fényes siker különben Márk Endre
 és Komjáthy János érdeme. Márk
 Endre fáradtságát nem ismerve buzgólkodott
 a siker érdekében — s megérdemelte ne-
 héz munkája jutalmául a fényes sikert. —
 Komjáthyt pedig mint buzgó rendezőt
 illeti meg feltétlen dicséret, a műkedvelő
 szereplők részéről pedig hála. — Kettőjük
 buzgó munkásságának ime fényes ered-
 ménye lett.

NAPI HIREK.

Debrecen, 1899. február 18.

Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe
 küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás
 várható.

— február 18. —
 — Száraz. — Hőszüljedés. —

Mulatságok.

Február 18. A debreczeni könyvnyom-
 dások szedés-versenyével egybekötött táncz-
 vigalma a »Margit-fürdő» disztermében.

Márczius 4. A debreczeni kereskedő
 ifjak tánczestélye a »Bika» disztermében.

Nagybőjti dal.

Ördög lát oly bűnbánókat,
 A milyenek mi vagyunk:
 Hamut hintünk a fejünkre
 És — mégis csak mulatunk.
 Eltemettük a farsangot
 S a gond mégis messzeszáll,
 Jelszavunk még csak a régi;
 Éljen herceg Karnevál.

Műkedvelők s — kedvetlenek
 Mind mulatnak egyaránt,
 Olvasóval a kezében
 Még nem láttam egy leányt.
 Holmi édes hírdetések
 El dehogyan tüntenek,
 Még nagybőjtben sem az égben
 Kötik meg a frigyeket.

Ma a nyomdászok mulatnak,
 Nem soká a »skriblerék»;
 Nem félünk, hogy így nagy bőjtben
 Ránk szakadnak az egek? ...
 Dehogyan félünk, mért is félni?
 Minden gondunk messzeszáll,
 Jelszavunk még csak a régi:
 Éljen herceg Karnevál!

Bandi.

— **Istentiszteletek.** Holnap vasárnap a
 helybeli templomokban a következő sorrend-
 ben tartatnak meg az istentiszteletek. Az
 ev. ref. templomokban. A nagytemplomban:
 Fehér Gyula s. lelkész, a kistemplomban
 Csutoros Albert s. lelkész, a Kossuth
 utcai templomban Mitrovics Gyula lel-
 kész, az Ispotály templomban K. Tóth
 Kálmán lelkész és a szegényházban Hajdu
 Zsigmond püspöki titkár tartanak istentisz-
 teletet. Az összes ev. ref. templomokban is-
 tentisztelet után nagybőjt első vasárnapja
 alkalmával urvacsoza osztás lesz. — A róm-
 kath. templomban: reggel 7 óraker misét
 tart Kozics Gusztáv, 8 óraker egy piarista
 tanár, 9 óraker pedig Hamernyik Sán-
 dor mond misét, 10 óraker szentbeszédet
 tart dr. Wolafka Nándor v. püspök, 11
 óraker misét tart Molnár Kálmán, 12 óra-
 kor pedig Kovács József miséznek. Délután
 1/3 óraker keresztény tanítást tart Hamer-
 nyik Sándor, 3 óraker litánia tartja Ko-
 vács József. Rózsafüzér ájtatosságot tart
 dr. Wolafka Nándor, 5 óraker Szent-Jó-
 zsef társulati hónapos ájtatosságot és szent-
 beszédet mond dr. Wolafka Nándor. —
 Az ágost. hitv. ev. templomban délelőtt 10
 óraker Schindler Márton s. lelkész tart
 istentiszteletet.

— **Személyi hírek.** Rásó Gyula kir. tan-
 alispán ma este érkezik vissza Budapestről,
 hol két nap óta magán ügyek elintézése vé-
 gét időzött.

— **Vidéki hus a debreczeni piaczo.** Alig
 lépett életbe a vidéki hus behozataláról és
 a helybeli nem iparosok által leölt állatok
 husának elárúsításáról alkotott szabályren-
 delet, — már is többféle panaszok merül-
 tek fel a végrehajtásra vonatkozó intézke-
 dések ellen. Maga Boczkó Sámuel rendőrfő-
 kapitány sietett ezeket a panaszokat a ta-
 nácsnál bejelenteni. Egyik baj az, hogy a
 Hatvan-utca végére rendelt huspiacz egész-
 ségügyi vizsgálatával megbízott hatósági ál-
 latorvos Steiner Jakab keddi napokon a
 szarvasmarha vásárbán is el van foglalva s
 két helyen nem teljesítheti hivatalos teendőit.
 Erre nézve tehát új intézkedést kér a
 rendőrfőkapitány. A közönség másik pana-
 szá abból áll, hogy az új huspiaczon nin-
 csen mérleg és az eladók-vevők kénytele-
 nek a Simonffy-utcai vámbázhhoz fáradni s
 ott mázsálatni meg a húst. E bajon csak
 úgy lehet segíteni, ha sürgősen külön má-
 zsálot rendez be a tanács a Spitzer-féle sá-
 tor üres helyiségében.

— **Ujságírók műkedvelő előadása.** A deb-
 reczeni hírlapírók műkedvelő előadása iránt
 városzerte óriás az érdeklődés, különösen mi-
 óta Küry Klára és B. Ruzsinszky Ilona ven-
 dégszereplése is programba lett véve. A ren-
 dező bizottság a védnököket holnap fogja
 felkérni, s így a próbák a jövő hét folyamán
 valószínűleg megkezdődnek.

— **Debreczeni szerző könyve.** Mélyreható
 tanulmányok eredménye az a csinos kiállítású
 könyv, amely most hagyta el a Csokonai r.-t.
 nyomdáját. Kérésny Zoltán debreczeni jogta-
 nár megírta a Magyarország gyűlések eredet-
 tét és szervezetük fejlődését a rendi ország-
 gyűlések alakulásának kezdetéig. A mű 2 ko-
 ronáért kapható a szerzőnél.

— **Ódry Árpád elszerződött.** Ódry Ár-
 pád, a debreczeni színház rokonszenves fiatal
 tagja Makó Lajos temesvár-budai színigaz-
 gató társulatához szerződött.

— **Nyomdászbal.** A mai nap a mi derék
 és törekvő nyomdászainké, a sajtó névtelen
 munkásaié, a kik oly sok szellemi táplálékot
 nyújtanak, — ha nem is közvetlenül, hát
 közvetve — ezer meg ezer embernek ...
 Régi vágyuk teljesedik be a mai nappal; le-
 mosva a nyomdai festéket, báliasan jelen-
 hetnek meg, hogy robotos munkáik után
 egy, minden tekintetben élvezetes estét sze-
 rezhessenek egy maguknak, mint különösen
 e város minden szépet és nemeset partoló
 közönségének. Már maga a bál meghívó is
 minden tekintetben kivált az eddig szokás-
 ban volt meghívóktól, úgy elegáns külseje,
 mint változatos tartalma által. A bál alkalmá-
 val tartandó »szedésverseny»,
 mely különlegessége mellett tanulságos is,
 bizonyára nagy tetszésben fog részesülni;
 ugyisintén a rendkívül elegáns kivitelű női
 tánczrend, mely ahölgyközönségnek egy érté-
 kes emléktárgya marad, — valamint az ek-
 kor megjelenő »Éjféli Ujság» is, mind
 bizonyosságot tesznek a rendezőség buzgósá-
 gáról és tevékenységéről.

— **Honvéd gyűlés.** Az 1848/49-iki honvéd
 egyletnek február 19-én — vasárnap — a »Ko-
 rona» vendéglő termében délután 3 óraker tar-
 tandó rendkívüli közgyűlés
 s erre ismételve felhívjuk az érdekeltek fi-
 gyelmét. A 13 egyenruhás öreg honvéd ruhá-
 zatának fentartására a szokott táncz
 vigalom ez évben is márczius
 15-én meg fog tartatni, a rendező bizottság
 működését már megkezdte.

— **Forgalmi akadály a budapesti vonalon.**
 Tegnap délután a Budapestre érkező vonat
 d. u. 3 óra 37 percz helyett csak 6 óra után
 érkezett Debreczenbe. A késést az okozta
 hogy Szolnok és Szajol között töltéscsuszam-
 lás történt, s a miatt kénytelenek voltak az
 utasok a P-Ladányból indított segélyvona-
 tot megvárni, s ezen folytathatják útjokat
 Debreczen felé. Míg a töltést sikerül meg-
 javítani öt hat nap is beletelik, s addig az
 ideig a személy és a postaszállítással tör-
 ténik.

— **Baleset.** Tegnap délután a Bárány-
 utcán Nagy Mihály parasztagazda szekerebe
 fogott lovai mig jax egyik boltban vásárolt
 egyetmást valamitől megriadtak s örült vág-
 tatással ragadták tovább a szekeret. — Józsa
 Sándor 8 év körüli fiu épen akkor ment át az
 utca-egyik oldalról a másikra s nem vette
 észre a megbőszült állatokat, s így történt
 hogy a szekér löcse elütötte a gyermeket, a ki
 szerencsére kisebb zuzódásokat szenvedett.

— **Adakozás A nőegyleti népkönyha ré-
 szére e héten következő adományok folytak
 be: »Haladás» jótékony egylet szegény ta-
 nulók részére 25 ugyanaz szegények 25, Ta-
 karék és hitelintézet 10 frt. Berger Jenő 5 frt
 Tömösváry Hella 1 frt. ifj. Kaszanyitzky An-
 dorné 3 frt. Varga Imre mérszáros 20 klg.
 borju hus Knoll Rudolfné 1 zsák krumpli és
 6 klg. zsír Egyuttal a Takarékos és hitelintézet
 nek a nőegyleti árvaház részére küldött 10 frt
 Kegyes adományát is köszönettel nyugtatvá-
 nyozom. Debreczen 1899 feb. 17. Szücs Kál-
 mán nőegyl. pénzt.**

— **A Petőfi-dalkör gyűlése.** a »Petőfi dal-
 kör» — 1899 évi február hó 19 napján, az az
 vasárnap d. u. 1/3 3 óraker a városháza nagy
 tanács termében választmányi ülést tart Kom-
 lóssy Arthur elnöklété alatt. Tárgyak 1. Alap-
 szabályán módosító közgyűlés határ napjának
 kitűzése 2. A márczius 15-ike ünnepély és es-
 tély rendezése 3. Folyó ügyek.

— Véres kardpárbaj. Véres kardpárbaj folyt le tegnap délután 4 órakor egy helybeli vívótéremben. — Az ellenfelek a gazdasági intézet két hallgatója voltak. Az egyik a jobb karjára kapott hatalmas vágást, míg ellenfele egy lapos vágással szabadult, a párbaj oka összeszólalkozás volt.

— A polgári fakompetencia tanácsi végzés értelmében már csak márczius elsejéig váltható ki, — erre azzal figyelmeztetjük az érdekelteket, hogy a mostani évben a házi pénztárnál erre az évre jogosultságukat elvesztik.

— Öngyilkos gazdasz. A pallagi gazdasz nagy a szomorúság. A derék gazdasz gyerekek lehajtott fővel, busan járnak kellenek, lábujhegyen haladnak el a beteg szoba előtt, hol egy szegény fiatal kollegájuk vívódik a halállal. Egy fiatal 19 éves gazdasz ez, ki ma délelőtt gyufaoldaltól ivott szazóta életshálál között lebeg. — A mi az esetet tragikussá teszi nem szerelmi bánat, — nem szivesalódás, de életuntagság adta kezébe a mérget, ezért borította gyászba családját s hozott mély bánatot barátaira. A tragikus esetről a következőkben számolunk be:

Ma délelőtt a gazdasz tanintézet pallagi telepén egyik fiatal első éves hallgató Szentkirályi Sándor gyufaoldattal — megmérgezte magát. Kollégái hamarosan észrevették, orvosért küldtek. Míg az orvos a városból megérkezett az intézet tanárai igyekeztek a gyufaoldat romboló hatását, de ez alig sikerült. A szerencsétlen fiatal ember óriási kínokat szenvedett mire a doktor megérkezett nagyon rosszul volt. Az orvos hirtelen kezelés alá vette, hathatós ellenméréggel igyekezett ellensúlyozni a hatást — úgy hogy délfele már jobban lett a szegény fiu.

Szentkirályi Sándor beregmezei előkelő család sarja atyja alispán. — Kedves derék fiu kit kollégái nagyon szerettek. Városunkban is sokan ismerték a szimpatikus arcú kedves fiut. Vidám volt legtöbbször csak akkor lehetett borultán a róza, mikor érezte hogy szivbaja mely évek óta gyötörte elveszi. A legvidámabb társaságban megtörtént vele, hogy egyszerre hanyatt esett s óriási fájdalom vett rajta erőt.

Az utóbbi napokban különösen sokat szenvedett — annyival is inkább, mert tanulnia is kellett s nem tudott. Két nap óta elborult arczal járt kelt kollégáival sem igen beszélt — ekkor határozta el, hogy véget vet a sok kínos szenvedésnek.

Az intézetben gondosan ápolják, s az orvosi jelentés szerint remény van, hogy felgyul, bár a mérge gyorsan és erősen hatott. A szomorú esetről táviratban értesítették Szentkirályi családját, hol bizonyára kétségbeesve fogadják a kedves fiu tragikus tettét.

— A jégzsúkséglet kérdésének megoldása. Hauer Bertalan a debreczeni vendéglősök szállodások elnöke érintkezésbe lépett különféle jégszállító vállalattal. A sok között kapott egy igen előnyös ajánlatot, mely lehetővé teszi, hogy a nyárra Debreczen ne maradjon jég nélkül, hanem jó olcsó jéggel lássa el magát minden vendéglőse, szállodása, és mindenki a kinek jégre van szüksége. — Klímó S. jégszállító, ki a csorbai tó jegét

expediálja most országsszerre — azt az ajánlatot tette Hauer Bertalan a k, hogy Debreczenbe bárkinek küld vagon számra jeget. Egy vagon jég azaz 10000 kilogram kerülne 45 forintba szállítás 48 forint 50 kr, így a csorbai sótól Debreczenig egy vagon azaz 10000 — kilogram jég 93 frt 50 krba kerülne. A szállítás Február végéig ezközölhető. Ugy gondoljuk, hogy ez méltányos és előnyös ajánlat, melyet Debreczenben — kinek szüksége van a jégre mindenki örömmel fogad.

— Halálozások. Derecske községének gyásza van. Szeretett főjegyzője Kovács Imre munkás életének 50-ik évében tegnapelőtt elhunyt. Temetése tegnap délután ment végbe nagy részvét mellett. A halálesetről Derecske község képviselő testülete gyászjelentést adott ki.

— Gyilkos vő Megrázó családi dráma folyt le a napokban Makón, melynek részleteiről tudósítónk a következőket jelenti: Baranyai Miklósné szül. Nagy Judit földmives asszony rossz viszonyban élt vejével, Joó József földmivessel, összeharagvón az örökség fölött. — Az öreg asszony már-már hajlandó lett volna veje követeléseinek eleget tenni, de akkor közbelépett a mostoha fia, a ki csak szitotta az ellenségeskedést. — Joó József többször megfenyegette anyósát, s vasárnap reggel be is váltotta ígérését. Elment Baranyai Miklósné lakására s mihelyt a szobába lépett, megragadta anyósát és a szájába a lőt. Az öreg asszony nyomban meghalt. — A rémes tett elkövetése után Joó József oly gyorsan hagyta el a tett színhelyét, hogy az összefutó szomszédoknak nemesak sikerült a gyilkost elfogni, hanem elfutott és Sándor József házába menekült, hol azudvaron felhalmozott fa galyak között rejtőzködött el. — Mire üldözői odaértek, gyilkos fegyverét — melylyel néhány perczel előbb oltotta ki Baranyai Miklósné életét — saját szájának irányítva elsütötte; a golyó Joó József életét is kioltotta. A rémes tett elkövetése nagy szenzációt keltett a városban. Különös vészvékiséri Joó József nejét, ki hét kis gyereket kel maradt a legnagyobb nyomorban.

— A kolozsvári képviselőválasztás. Izgatott hangulatban zajlott le ma a képviselőválasztás. A Groisz Gusztáv halálával megüresedett mandátumra a kormányparti báró Feilitsch Arthur és a negyvennyolczas Pázmány Dénes pályáztak. Rendőrök és zsanádok czirkáltak mindenfelé, de dolguk kevés akadt. Mindössze csak azok a plakátok okoztak némi csoportosulást, melyen az ellenlének azt adta hírül, hogy a Bánffy kabinet lemondott. A kormánypart azonban sietett ezt a hírt leczáfolni ugyancsak plakátok útján. — A választás pontban 9 órakor kezdődött Albach Géza elnöklété mellett. Délután fel 3 kor a szavazatok aránya a következők voltak. Pázmány Dénesre esett 140 Feilitsch Arthur báróra 410 szavazat. A választás eredményét az elnök öt órakor hirdette ki. Eszerint báró Feilitsch Arthur 270 szótöbbséggel lett képviselővé megválasztva.

— Szalonka februárban. Még a jeget sem törli Mátyás, még a somfa sem virágozik és már is jelentkeznek az erdő nemes madarai, az ébredő tavasz alsó hírnökei. Ma kapjuk azt a hihetetlennek látszó hírt, hogy a Szamos mentén a bács-szucsági völgytorokban szalonkát lőttek. Az előjelek arra mutatnak, hogy az idén nagyon is korán itt lesz

a tavasz. Szalonka februárban a legnagyobb ritkaság!

— Az önálló asztalos mesterek is sikra szállottak érdekeik megvédése céljából. E hó 16 án népes értekezletet tartottak, amelyben közösen, illetve egyértelműen elhatározták, hogy ezentúl asztalos munkát a kőműves mester vállalkozótól nem vállalnak el, hanem egyenesen az építető féllel kívánnak egyezkedni. Nagyon elviselhetetlennek tartják a mostani helyzetet, a midőn egészen ki vannak szolgáltatva a kőművesek önkényének.

— Uj hazát keresők. Városunkból egy iparos család, továbbá két hentessegéd nagy utra készül. Átakarnak kelni az óceánra, — hogy Amerikába keresenek új és jobb hazát. Utlevelők beszerzésére már megtették az intézkedéseket a mikor megkapják, azonnal indulnak. Ha nem fogják magukat jól érezni a nagy tengerentúl, vissza jönnek a homoktenger mellé.

— A szerelem örülje. Jakum Dóza fiatal alig 17 éves román leány volt egy torontáli faluban. Egy román szépség amilyent piktorszokott vászonra festeni. Nagyon szerelmes lett nemrég Jakum Rozika. A legény, a barna képű szilaj legény csak úgy bánt vele, mint a többi leánnyal a faluban. Darabig ezicázott vele azután... azután ráse nézett többé. A szépséges kis Rozika ezt annyira a szívére vette, hogy megháborodott a lelke. — Megörült. Világgá ment. Odahaza, Bánkiak községben most keresik. A szép oláh leány — mint nekünk írják — éppen tegnap tévedt Temesvárra. S ma már a kórház megfigyelő osztályában dudol szüntelen valami román szerelmi dalt Jakum Róza megörült.

— Ötven éve. Az 1849 február 18 ki lapnak a következő híreket hozták.

A híres temesvári komiténék egyik legbuzgóbb tagja, Fabry József kananok, volt püspök-helyettes és kerületi tanoda-igazgató ó méltósága, makói nemzetőrök kíséretében szerencsésen megérkezett, mely szerencsét, — mint mondják, a kis-zombori magyaroknak köszönhetjük, kik épp akkor fogták el, midőn József császár és a rácz patriárka nevében áldását akará reájuk adni. Mindamellott, hogy ő, mint komiténék tagja, kormányunk által törvényen kívülnek nyilatkoztatott, a makói polgártársak mégis jónak látták körünkbe hozni: halljuk, hogy még egy sétatutakat akar vele tenni.

Rendelet. Hogy a mostani honvédelmi háboru terhei által a földnépe mentül kevesebbé nyomassék: rendeli a kormánysszással megbízott országos honvédelmi bizottmány, hogy a nép ezen háboruzás ideje alatt a beszállásolt katonaságnak mindennemű ingyeni élelmezésétől merőben fölmentessék s a kenyér- és husrészletek az élelmezési — biztosok által rendeseu kiszolgáltassanak; szállást adó gazdának pedig főzésért és a hus melé adandó sóért és főzelékért minden legény után három pengőkrajezár fizetessék a rondes haláspénzen felül.

— Elveszett tárgyak. A Szent-Anna-utcai Gondy háztól a színházig terjedő uton lapunk eljárója elvesztet két jelmezhez tartozó tengerész sapkát. Kérjük a becsületes megtalálót, hogy mivel a két sapkának ugy sincs nagy értéke, az eljárónak pedig meg kell venni akár szerkesztőségünkbe — akár a színházhoz sziveskedjék behozni.

Virágos kert

a Debreczeni Hirlap kis olvasóinak.

A tavasz.

Fölbredt a tavasz. De mikor kinyitotta a szemét, hogy rendes szokása szerint szét-szórja mosolyát a világra, megborzongott és így szólt:

— Prr, de hideg van!

A mosoly megfagyott ajkán és ebből a fagyos mosolyból lett a hóvirág.

A tavasz most a délvidék felé kiáltott:

— Hej, meleg szellő, jöjj gyorsan, üzd el a hideget innen!

Szelid libegéssel megérkezett a déli szellő és fél nap alatt a hideget felszoritotta a jeles tengerre. Aztán visszatért a tavaszhoz és arczát összeesőkolva, ezt susogta:

— Elűztem a hideget! Meg, vagy velem elégedve?

A tavasz ezt felelte:

— Mindjárt megmondom, de előbb meg nézem, hogy nem hagytál-e havat az erdei bokrok alatt? Mert rendszeren ott felejtetted a nagy eldugott helyeken!

A tavasz lehajolt a bokrok alá és szét nézett:

A szellő jól végezte munkáját mert nem volt semmi nyoma ott a hónak, f gynek. A kikelet szeliden mosolygott, erre és ebből a mosolyból lett az ibolya.

De mielőtt az ibolya kikelt volna, a tavasznak eszébe jutott valami.

— Ej, ni, milyen csupaszak a fák és bokrok! Tüstént segítünk rajta!

Az első szelid meleg tavaszi éjszaka alatt sorra járta a fákat a tavasz és teletézdelt valamennyi bokrot, faágat, akáresak csupa kis ékszerrel; rügyyel.

— Most már csinosabbak a fák! — mondta eléggülten a tavasz és holdvilág-sugarából szótt ruhájában kedvére uszkált, ringatózott az éji levegő hullámain,

Lenn a földön halkán csörögtek a patakok. A tavasz gyönyörködött a sok kanyargó vizen, melyek a holdfényben olyanok voltak, mint az ezüst pántlikák.

Leszállt a földre és mosolyogva a köszönőtte a pajkosan iramló habokat:

Jól esik, ugye, patakok — kiáltotta — futkározni, — a teli fogság után? Nesztek nesztek!

Tele szórta mosolyával a patakok partját, és azokból csupa nefelejtés kelt ki.

Hajnál felé egyet gondolt a tavasz. Így szólt magában:

— Elhozom a kincses kamaráimól a legszebb gyöngyeimet és ráakasztom fűre, fára, virágra.

Azt akarom, hogy reggelre gyönyörű legyen az egész világ!

Elszállt a kincseiért és aztán behintette a világot ezüst harmattal. Mikor a nap föl kelt és szétküldötte sugarsait, minden fűszálon drága gyöngyként csillogott a harmat.

A tavasz ujjongott örömeiben és azt kiáltotta:

— Bogárkám, keljtek föl ti is és röpöködjétek, zümmögjétek!

A bogárkák kidörzsölték szemükből az álmot és előmászta vázkukból. A mosolygó tavaszi reggel meglepte őket és boldogan szállongtak, zümmögtek a meleg levegőben.

A tavasz most bekialtolt az erdőbe és a mezőre is jölvérte hívogató szavával:

— Énekes madaraim, hol vagytok? — Hohó, rigóm, merre füttyösz? Fecskeim, — miért nem csieseregsz? Fulemilém, miért nem csatogsz?

Az erdő és mező ezt felelte:

— Az énekes madarak még nem érkeztek ám meg, szép tavasz!

— A tavasz — megint előszóllította a szellőt

— Szellőcském, hűséges cselédem fuss déli hazádba vissza és mond meg az énekesimnek, hogy jöjjenek már haza.

— Oly üres és szomorú itt minden nélkülök

A szellő elfutott és a hívásra csakhamar megérkeztek az örök nyár hazájából az énekes madarak.

Ah, mily szép most a világ! A rét harmatban fürdik, az ibolya illatozik, a fa virágzik, a bogar zümmög, tömördek madár csiesereg, csittog és füttyösz.

A kék levegőben madárraj röpköd, a tavon vízi szárnyas uszkál.

A bokrok sűrűjében, az ágak között, az eresz alatt ezer meg ezer kis építőmester sűrűlödik.

Mert valamennyi fészkelő madár fölesap építő-mesterek és öröm nézni, mily ügyesen fognak, ácsolják és vakolják kis lakóházukat, fészkeiket.

Vig bótaszóval mennek keresni a fészkekhez való építő-anyagot és csieseregve, dalolva térnek vissza egy-egy szalmaszállal, ágacskaival megrakodva.

Nó áukat elandalolva hallgatva valamennyi virág, bokor, a mező, az ember és mindennek mestere, az áldást h i n t ő t a v a s z.

Nádi Hegedűs.

Három szál szarkaláb.

Haza jött Juliska az iskolából. Feleselre a táskát egy kerek kis kosárral. Beletett egy piros almát, egy darabb — foszlós béli buzakenyeret és mint a kis nyúl, futott ki a kis kapun, a rét felé. Messziről kiáltozott csak vissza edes anyjának:

— Déli harangszóra itthon leszek, anyuskám, megnézem a réten, kibujt-e már a kék szarkaláb, cziezázik-e már a lepke az arany napsugarban!

Ne adják ám a — részemet a Czilfi cziezámnak!

Azán, mint a ki jól elvégezte a dolgát, beleharapott a piros almába, és egy kecske kinn termett a réten.

— No, már most merre menjek? Jobbra, a merre a jubász bácsi szokta a kis bari kákat legelőre hajtani, vagy balra, a merre Janesika esett el a homokbuczkában, hogy majd az orrat törte be?

Egy kis csiga-biga dugta ki a házából két szarvát, jobbtelé nyujtogatva.

— Erre tarts, kis — Juliska, a merre a szarvamat nyujtogatom. Erre nyilik a szép réti nevelejtés, a kéklő szarkaláb.

Erre zümmög a bogárka, cziezázik az aranyszárnyu lepke, csak utánam gyere, én is arra tartok egy darabon.

— Köszönöm az utbaigazítást, jó csiga-biga.

Ugy szeretnék vagy három szálat a szép kék szarkalábból. — Egyet betennék a kis könyvbé, hogy eszembe jusson mindig, valahányszor kinyitom, a tanító bácsi szava:

»A milyen szép a szarkaláb virágnak, olyan csunya, ha a betüket hozzá hasonlón írjuk kuszának.»

Egy szálat meg oda tűznék a kalapom mellé, hadd látnák a kis leányok, hogy én többi kis lányra.

már a réten is jártam, lepkét láttam, kék szarkalábot szedtem.

A harmadik szálat pedig egy kis dalos madár sirhalmára tűzném koszorúnak, a kis udvaron, a nagy eperfa alatt. — Tudod, jó csiga-biga, hogy volt a kis dalos madár esete?

A nagy hideg télben, a kis udvaron, a nagy eperfa alatt felállítottunk egy kis madárkunyhócskát, a hol a szegény kis erdei madarak, a kik e hazához hűek jóban, rosszban; a kiknek a fészkeiket belepi a hó, leveri a vihar: abban a kis kunyhócskában meghuzhassák magukat.

Tele szórtam kendermaggal, hát egy reggel csak észre veszek benne egy szép kis tarka-barka madárkát. Ott is maradt ibolya nyilásig, azután áttette a lakását az eperfára.

Nem is ment el onnan soha, onnan danolta szebbnél szebb dalát, hála dalát.

Dalogatott vadgalambos zugó erdőről, nefelejtésessel szegett csörgő kis patakról, csörgő patak partján tánczot járó arany tündérekéről. Ugy el-elhallgattuk a fa alatt ülve, szőke bubácskával órák hosszan át. Egyszer csak, hogy, hogy nem, egy gyönyörű nyári reggelen, mikor épen a fa alatt járszadotam a bubácskával, olyan szépen dalolt, hogy soka még szebben, tán éppen akkor bucsuzott e szép e jó hazától, a fától, kis fészketől, a leveles lombtól, a melyik álomra rengette ringatta, kis kertünk, virágaitól, a kik dalra biztatgatták edes mosolyukkal, a kis etetőtől, a mely a csunya viharos tél ellen megvédte őtet, tőlem, kis bubántól, a kik ugy el-elhallgattuk edes muzsikáját.

Tudod-e aztán, jó csiga-biga, mi történt tovább?

Eppen tapsikoltunk a bubámmal bubajos dalára, mikor, ó szegényke, zuh, halva esett a lábunk elé! Kidalolta zengő muzsikáját, madár-szivecskéjét. Nagyon megsirattuk a bubámmal, szépen el is temeltük, ott az alatt a nagy fa alatt a kis udvaron. Feketébe öltözött a bubácskám, én is fekete kesz kenőt kötöttem a fejemre, betettük egy kis ládikába, szagos fodormenta volt a feje alja, piros rózsalevél a halotti lepedője. Hőféher liliomot ültettem fejfájának. Meghagytam azután minden jérczikének, minden tyukocskának, minden kis kacának: kerüljék, fel ne kapargálják a kis udvaron, a nagy eperfa alatt azt a kicsi dombocskát, mert ott fekszik halva az én kis dalos muzsikásom. — Meghallgatták, nem is bántották. Hát ennek a kis madárnak kéne a sirhalmára a harmadik szál kéklő szarkaláb.

— Bizony szomorú eset a kis madár esete, — szólt a csiga-biga, nyujtogatva a szarvacskáját. — No, hát csak kanyarodj be itt, kis Juliska, a tisztáson, a sárga repeczén innen, a buzaöldön túl, az utra kihajló galagonyabokor árnyékában nevet a kék szarkaláb. Tiszteltetem őket, azt is mondd meg nekik.

— Köszönöm, csiga-biga, jóágotat. — Áldjon meg az Isten aczél házikóval! intett neki még egyszer Juliska és eltüpegett a sárgáló repeczé irányába.

Már-már elérte a buzaöldet is, mikor messziről nevetett feléje a kék szarkaláb.

— Hozott Isten, kedves Juliska! Szakíts le csak engem! — szól az egyik — Tűzz a kalapod mellé, hadd nevessek le onnan a többi kis lányra.

— Engem is szakíts le, tény bale a kis könyvbe. hadd juttatom eszedbe a kisé-kusza betűket, szól a másik.

— Engem se feleddj itt, cseng a harmadig szivesen hagyom e. bölesómet, hogy báboruljak a te kis meghalt — muzsikásod sirhal-mára.

Igy szóltak, s még egy utolsót nevettek virágtestvérükre, és le engedték magukat szakítani.

— Oh, be jók is vagytok, kedves kis virágok, de csitt! Bim, bam, bim, bam! Delet harangoznak.

Jaj Istenkém, odaadják a — részemet a Czili ezicának, és ma épen tejbe k á s a v a n.

Lidi mama

Hajdúvármegye és Debreczen sz.kir. v.Főispánja 81 1899.

Pályázati hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város folyó évi márczius havi rendes közgyűlésén két irnoki állás fog választás útján betölteni.

Egy-egy irnoki állás évi 650 frt fizetés és 100 frt lakbér illetményel van egybe kötve. Ezen irnoki állások az 1873. évi II. t. cz. 4. §. b. pontja értelmében

elsősorban igazolvánnyal ellátott altisztek számára vannak fentartva.

Felhivatnak az említett állásokra pályázni kívánók, hogy kellően felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám mint a kijelölt bizottság elnökéhez f. évi Márczius hó 15. napjának délutáni 5 órájáig anynyival inkább benyujtsák, mert később érkező pályázati kérvények tekintetbe vétetni nem fognak.

Debreczen, 1899. Január hó 24-én.

Gróf Dégenfeld József főispán.

Tudósítás.

Ezennel t. cz. üzletbarátainknak becses tudomásukra hozom, hogy boldogult férjemtől Dankovszky István úrtól 20 év előtt alapított illatszerész nagybani és kicsinybani üzletet, ugymint előbb, teljes erővel és abban a terjedelemben továbbra legtisztességesebben vezetem.

Mély tisztelettel

Dankovszky István özvegye,

illatszerész nagyban és kicsinyben. Bndapes*, V. ker., Wurm-utczá 5. szám.

Szépség és egészség.

Kinek van szeplője?

vagy pattanás és egyéb folt az arczan, az teljes bizalmmal forduljon a

ROZSNYAY féle

Kerail-arczkenőcshöz,

mely az arczbőrt rövid időn fehérré, tisztává és üdévé teszi. Egy tégely ára 70 kr.

Serail-szappan egy darabb 30 krajczár.

Serail-hőlgypor igen finom alkatrészekből összeállítva. Egy doboz 70 kr.

Liliumviz, mely az arczkenőcz hatását tetemesen elősegíti. Egy üveg 80 kr.

Salon bengáli tüzek,

fűst és szag nélkül, vörös, fehér zöld és sárga, narancs színben. Különösen műkedvelői előadások alkalmával igen ajánlható. Egy kiló 2 frt.

Cascara-Sagrada-bor

kellemes, nem keserű enyhe hatású hashajtószer. Nem okoz csikarást. Egy üveg 1 frt 20 kr.

Cascara-Sagrada tabletták.

Igen jó hatású enyhe hashajtószer, mely nem okoz csikarást. Egy doboz 45 és 80 kr.

Vasaschinin-esokoladé.

Igen jó hatású szer vérszegénység és idesség ellen. Egy 25 drbot tartalmazó doboz 1 frt 50 kr.

Kapható: Rozsnyay Mátyás gyógyszerháza és művegyészeti laboratóriumában

Arad Szabadságtér.

Homoki szőlőtelepítőknek igen fontos.

A szög 17 év óta áll fenn a most már az országban kívül is elterjedt a híre, amennyiben ma már sok nemes és vadoncs csemeték szállít Horvát-, Szlavonország, Bosznia, Cseh-Morvaország, Galiczia, Bukovina, Stájerország, Aló- és Felső-Ausztria, valamint Szerbia, Románia és Németország részére. Nemesfa-állománya euttal 500,000 drb; v. dőncz-állománya 8 millió. A szög évenként 4500-5000 rendelésnek küldi szállítványokat. A gyümölcsfa-iskola a teljeseleg homok-talajon létesült s így az főként a mint indra van, a homoktalajból kikérül a a homokföldben éppan egy, mint az agyagos, kőveses talajban, nemkülönben a lapos és magas (hegyes) fekvésnél mindig binto abban arad meg és fejlődik. Mint az mely agyagos iszaplerakodású vagy túlságosan kővesített talajban állítatuk elő. A gyümölcsfajok boldogult Bereczki Maté moszkovicsbázi hírneves telepítési váll. Ugy magaderekü valamit törpe csemeték megrendelhetők körte, alma, szilva, őszibarack, kajszin-barack, cseresznye, meggy, aszponya, birs, dió és eperbál. Az 1-2-3-4 éves, gazdag gyökörű, fajhiteles, igen szép csemeték darabja azok erőssége szerint 15 krtól 40 krtig. A 4-5 éves, igen erős koronás sorták dbja 45-50 kr. Nagybani vételnél az árak külön megállapodás tárgyát képezik. Fontos gyümölcsfajokból tablasított folytán 1-2-3-4 éves selejtezett minőségű csemeték is kaphatók, erősség szerint 2-3-4-10-15 krtig, melyet gazdag gyökérzattal rendelkező fagyva főként nagybani telepítésekhez előszágnak folytán igen ajánlatosak. Fonti minőségű csemeték vadoncsai is bármily számban és erősségben megrendelhetők a fontitól kezdve. A gazdag gyökörű vadoncsok 1000-e azok erőssége szerint 5 frt 85 krtól 10 frt 10 krtig terjed. Nagyobb vételnél 5-10-15 százalékos engedmény. Levél-csim:

Unghváry László gyümölcsfa-iskolája,

Czegeleden.

Tessék árjegyzéket kérni.

CASCARADIN RADITZ.

legjobb ezer SZÉKREKEDÉS. GYOMOR- és MÁJBAL, ETVÁGYTALANSÁG. SÁRGASÁG, ARANYÉR, ELHÍZÁS VÉRTÖDULÉS és FEJFÁJÁS ellen, kitűnő VÉRTISZTÍTÓ. Orvosi tekintélyes által kipróbálva és ajánlva. 1/2 doboz 60 kr., egész doboz 1 frt 10. Az igazság előzetes bevizsgálása esetén bérmentve

MIRTUS-CRÈME

zslirtalan és ártalmatlan finomító és szepítő KÉZ- és ARCZ-CRÈME. Nappal is használható! Elavolt minden BŐRHIBÁT, ugym SZEPLŐT, MÁJPOLTOT, BŐRATKÁT, BŐRHÁMLÁST, PATTANÁST stb. - 1 tégely ára 1 frt. - nosza PULCHERADINPOUDRE 1 doboz 50 kr., (fehér, rózsás vagy crème.) PULCHERADINZAPPAN bőrfinomító, romok illatu, nagyon tartós, 1 drb 40 kr., 3 drb 1 frt 10 kr.

MIRTUS-FEHÉRÍTŐ

vörös hegek, barna hegek, vörösdudós arcz, stb. ellen az egyetlen gyógyszer. 1 üveg 2 frt.

RADITZ RÓBERT gyógyszer-üzlet

Budapest, VIII. József-körút 84. Carona-utca közelében.

1-78. számú
alaphoz.

Pályázati hirdetés!

A debreczeni m. kir. gazdasági tanintézet pallagi gazdaságában az 1899-iki év április hó elsején megüresedő élelmezői vállalatra.

A szerződés feltételeiről a debreczeni m. kir. gazdasági tanintézet igazgatósága nyújt bővebb felvilágosítást minden nap d. e. 10-12-ig.

A bélyeggel felszerelt pályázati ajánlatok 1899. év február hó 22-ig alulírott igazgatósághoz benyújtandók.

A debreczeni m. kir. gazdasági tanintézet igazgatósága.

OSAN Legjobb a szájnak és fogaknak.
Antiszeptikus, konzerváló, tisztító, egészséges, kellemes és jóval följárul az eddig ismert legjobb fogszereket.
OSAN szájvíz üvegekben ára 88 kr.
OSAN-fogpor dobozokban ára 42 kr.

ROZSATEJ
a legjobb HAJFESTŐSZER
sötétszöke, barna, és fekete.
Ára 2 fnt 50 kr.

Tanningene
a legjobb HAJFESTŐSZER
sötétszöke, barna, és fekete.
Ára 2 fnt 50 kr.

ANTON J. CZERNY, Bécs, XVIII., Carl Ludwig Strasse 6.
Török József gyógyszerésznél Király-utca 12. és Eger-térfő Mador-gyógyárban, Váci-körút 17. továbbá minden gyógyszerárban, drogeriákban és parfümeriákban. Feltűnő árú mellett. Megrendelések oly helyről, hol még raktár nincs, telti cégek egyikéhez, vagy pedig közvetlenül a szállítóhoz, a Czerny-eghez intézendők. Prospektus ingyen.

Neustein Fülöp
Cukrozott hashajtó labdaccai.

(Neustein-féle ERZSÉBET labdacok.)

SZÉKSZOBULAS
a legtöbb betegségek forrása ellen. Cukrozott külsőjük végett még gyermekek is szívesen veszik.

Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 15 kr., egy tekercs, mely 8 dobozt, tehát 120 pilulát tartalmaz, csak 1 forint o. é.

ÓVÁS! Utánzásoktól különösen óvakodjunk. Kérjük határozottan Neustein Fülöp hashajtó labdaccsal Valódi csak, ha minden doboz törvényileg bejegyzett védjegyünkkel piros-fekete nyomtatásban „Szent Lipót” és „Neustein Fülöp gyógyszerész” aláírással van ellátva. A kereskedelmi törvényszéki leg védett csomagjaink aláírásunkkal van ellátva.

Neustein Fülöp
„Szent Lipóthoz” címzett gyógyszerháza
WIEN, I. Plankengasse 6.

Raktár Debreczenben: Rothschenk V. Emil, Tóth Béla, Balázs Ödön, Mihajlovits István, Muraközy László és Füleki Pál gyógyszerházában.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER
Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tag-szaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 fnt. üvegekben árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter czegegység nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT (Thüringia).

Még sohasem létezett!

100.000 lehet az Ujságíró-sorsjegyek utolsó húzásánál, mely már jövő héten koronát kedden február 21-én fog okvetlenül megtartatni, egy koronával nyerni.

Főnyeremény 100.000 korona, 10.000 korona stb. stb.

Egy sorsjegy ára egy korona

Sorsjegyek kaphatók; az összes bankokban, váltóházakban, dohánytözsdékben és ezen lap kiadóhivatalában Piacz-u. 79. sz.

Debreczen, 1899. nyomtatott Kutasai I. könyvnyomdájában